

katol. vlada ni po po volji. — Vodja katol. prebivalcev v Angliji, lord Norfolk hudo graja vlado, ker ta ne pripusti, da postane kedaj namestnik kraljice v Irskem kak katolišk veljak. To tudi je krivica. — Nemški cesar Viljem hoče imeti sam prvo besedo v vladi in zato si izbira le take može v vlado in sploh v visoke službe, ki so mu po volji ter storé le to, kar on hoče. Vsled tega je dobil Bismarck in sedaj še general Waldersee slovo. — Sedaj je pri ruskem carji naš nadvojvoda Franc Ferdinand in pravi se, da biva nadvojvoda iz posebnega namena dalj časa na ruskem dvoru. Daj Bog, da se sprijaznita kedaj do cela Avstrija in Rusija. Sedaj je podoba, da ni to nemogoče. — Rumunija, naša nežna soseda, ne sklene več z nobeno državo trgovinske pogodbe, tedaj tudi z našo ne. Tega so kriji judje, njih slabo blago. — Da Srbija ni prijateljica Turku, to zna ves svet in zato ni čuda, če poprašuje sultan, čemu daje srbska vlada svojim ljudem orožje v roke. No uzrok mu vlada že pove, toda pravi ne bode, ki ga izve sultan. — Kaj da počnejo v Afriki, v Ameriki? Ta dela sveta sta daleč od nas in v tem času ni poročil, da jih naj človek omeni.

Za poduk in kratek čas.

O radostih ljudskega štetja.

Ravnokar sem prišel iz cerkve. Poskušam pri peči nekoliko oživiti otrple svoje ude. Nekdo trka. V sobo stopi majhen, suh mož.

„Kaj želite, oče?“

„Prosim krstnih listkov za mojo rodbino“, odvrne možiček.

Med tem, ko mu jih pišem, že drugoč nekdo ropoče pri dverih. Stara ženka, na pol zmrzla, se prikaže. Vrata pusti odprta, kakor bi bilo ob kresu. Vsa je zasopla. Četiri ure daleč je ubožica prišla po „taufcedelne“.

„Mati, ne veste li, da se slovenski temu pravi krstni listek?“

„Pri nas se imenujejo „taufcedelni“; odvrne mi smejé.

Ko jo odpravim, pricopota drug in prinese na svojih črevljih par kil snega. Po tleh so itak že luže, kakor po cestah, kadar se začne spomladi led tajiti in sneg kopneti.

„Kaj bi pa radi?“

„Krstni listek za mojega fanta“.

Iščem in iščem, ali brezuspešno. V mojih knjigah ga ni; rečem torej:

„Oče, morda pa ni tu rojen?“

„Ni, ni; ali jaz sem se oženil tukaj“, odvrne mi hitro mož.

„Dragi moj, tedaj pa vam ne morem ustreči. Idite v župnijo, kjer se je fant porodil“.

„Prosim, naj mi dajo, saj imam tu kole ali štampel“.

Držal je res v roki kolek za 15 kr. Trudil sem se z vso zgovornostjo ga prepričati, da bi mu iz srca rad napisal listek, ko bi mogel. Mož me debelo gleda, se nekoliko obotavlja, naposled pa godrnja odide. Zdaj vstopi mlad deček. Želi krstnega listka za svojo mater, ker se je tu omožila; v njen rojstni kraj je predeleč. Kaj hočem? Odpraviti ga tako, bilo bi vendar neusmiljeno, ker je že itak daleč prišel v tolikem snegu in mrazu. Odprem torej omari in mu poiščem izmed poročnih pisem dotični list. Fant še ropoče v svojih velikih škornjih po stopnicah, kar odpre vrata bradast mož, ne da bi bil potrkal. Kri mi hoče zavreti, čeravn je v sobi precej hladno; vendar se premagam in ga prijazno vprašam, ne vé li, da se mora potrkati, predno stopimo v tujo hišo.

„Pri nas ni navada“, odvrne mi mirno.

„To pa ni lepa navada“, rečem mu. Mož se je nasmehljaj. Napišem tudi njemu zahtevani list.

„Prosim, naj udarijo še pečat; naš župan je rekel, da brez pečata nič ne velja“.

Čudne misli prešinejo zmedeno mojo glavo. Vprašam ga torej:

„Na kaj naj udarim, na list ali na...?“

„Na list, na list“, hitro odvrne s smehljanjem.

Ko mu dokazujem, da tega ni treba, ker se je njegov sin porodil leta 1884, odpró se z nova vrata in v sobo stopi ženica s prošnjo, naj jej napišem krstne listke za njene otroke. No, bom pa hitro napisal, mislim si.

„Povejte mi, mati, imena otrok po starosti“. Ona začne naštevati: „Mica, Ančka, Peter, Neža...“

„Koliko pa vas je?“ vprašam malo nevoljen.

„Polna kača (koča)“, odvrne veselo.

(Konec prih.)

Smešnica 7. „Mož“, krega graščak kmeta, „mož, zakaj niste prinesli zajca, ki ste ga vstrelili v mojem lovu, meni? Kar ne poznate postav?“ „Poznam“, pravi kmet, „poznam postavo, toda mreini se na koži ni poznalo, da bi bila vaša, v želodeci pa sem ji našel moje — skorjo mojih dveves.“

Razne stvari.

(Volilne shode) skliče č. g. dr. Gregorec pri sv. Lovrenci na Dravskem polji, pri sv. Križi na Murskem polji in 4. sušca zvečer v Narodnem domu Ptujskem.

(Volitve) volilnih mož se izvrše v Mariborskem okraju vse v prihodnjem tednu in sicer v vsaki občini posebej. Rodoljube naše

torej prosimo, da se jih vdeležijo vsi in dogovorijo že poprej, koga da čejo voliti za volilne može.

(Občni zbor) ima Gornjesavinjska posojilnica v Mozirji, registrovana zadruga z neomejenim poroštvo, dne 16. februarja ob 9. uri dopoldan v lastnih prostorijah. Na dnevnem redu je: 1. Poročilo načelnika, 2. blagajnika in 3. nadzorništva, 4. volitev načelnika ter namestnika in treh odbornikov, pa treh nadzornikov in 5. posameznosti. Načelnikstvo.

(Osnovni odbor društev) „Čitalnica v Brežicah“ in „Podružnica društva sv. Cirila in Metoda za Brežiški okraj“ javlja s tem, da bode ustanovni občni zbor za rešeni obe društvi v nedeljo, v 15. dan februarja ob pol peti uri popoldne v gostilni g. Haiderja v Brežicah ter uljudno vabi na čim obilnejši pristop društvoma in udeleženje zborovanja.

Načelnik osnov. odbora.

(Hammer-Amboss.) Nekateri ljudje so, kakor judje. Če ga vržeš skoz vrata iz hiše, pride ti v hišo skoz okno. Tak je tudi večni kandidat nemškutarjev Mariborske kmečke volilne skupine. Kolikokrat so ga slov. kmetje že brcnili izpred sebe, vendar se jim sili še iz nova za poslanca hammer-amboss ali dr. Jos. Schmiderer iz Gradca. Verjamemo, da bi on bil rad za kladivo, toda slov. ljudstvo mu ne bode za nakovalo.

(Slov. čitanka) za drugi razred srednjih šol, katero je sestavil prof. dr. Jakob Sket, izšla je ravno kar v tiskarni družbe sv. Mohorja v Celovci ter stane 80 kr. Tvarino ima lepo in mladim učencem prav primerno.

(Slov. šolstvo.) Rodoljubi pri Mali nedelji so sklenili osnovati podružnico sv. Cirila in Metoda ter so že ob enem ukrenili, kar je za to potrebno.

(Celjski sokol) sme se ponašati, da je bil njegov „večer“ zadnjo nedeljo more biti najveselejši, kar jih je doživela čitalnica v svojih sedanjih prostorijah. Bilo je gospode iz Celja in bližnjih trgov toliko, da je bilo tesno v sicer prostorni čitalnici.

(Nova pošta.) V Studenicah odpre se dne 15. februarja v Studenicah ter ima zvezo s pošto v Makolah in Poličanah. Tudi je ob enem nabiralnica c. kr. poštne hranilnice.

(Nesreče.) Pri sv. Trojici v slov. gor. je zadušila M. Stelzer, žena tamošnjega vrvarja, svoje 8 dni staro dete in v Trbovljah je zaspalo delalca A. Lužarja v premogovih jamah.

(Smrtna kosa.) V Veliki Pirešici je umrl Jakob Ježovnik, po dom. „oče Vervega“. Mož je bil dobra duša, toda vlekel jo je z moži, ki imajo „D. W.“ v rokah.

(Okr. zastop.) G. Anton Goričar, c. kr. poštar v Mozirji, je dobil najvišje potrjenje za načelnika okr. zastopa v Gorenjem gradu.

(Obsodba.) Neža Majcenič, doma v Spodnji Gasteriji v Slov. goricah je obsojena na smrt, ker je ubila nezakonsko dete svoje hčere. Jeza matere nad hčerjo je bila pač prepozna.

(Tatvina.) Zadnjo soboto se je nekdo vlezal v hišo neke žene v Mariboru ter je pobral iz nje, kar je mogel, največ srebrnine: ure, obročnice, razstavno svetinjo itd. Ukradeno blago ima precej vrednosti, ali najbrž je že razpuščeno v ognji.

(Volkovi.) Volkovi se okoli Majšberga klatijo in so jih že na večih krajih videli ali vsaj sledili. Sodi se, da jih mora več biti.

(Na cesti) pri Litušah v Savinjski dolini je napadel Fr. Breznik z vilami posestnika Antona Zajca ter ga dvekrat vdari po glavi, potem pa mu je iztrgal denarnico iz žepa ter z njo ubežal, C. kr. žendarji pa so ga že ujeli.

(Nezgoda.) Koncem meseca januarja si je Jaka Tkalec, kočar v Šibeneku pri St. Juriji na južni železnici, napravljajl drya v hosti. V tem pa je padlo drevo, ki ga je nasekal, na-nj ter ga je pri ravnej priči ubilo.

(Odrtija.) Blaž Štibere, posestnik v Puščencih pri Ormoži je bil te dni v Celji na tožnji klopi za volje odrtije. Tri mesece zapore in 1200 gld. kazni so mu naložili „za dobroto.“

(Šolarji) so neki dobri za to, da spravljajo sneg s šole, ako ga pade več, kakor ga poslopje nese. Tako je mislil g. nadučitelj Mogge pri sv. Lovrenci na koroški železnici ter jih je zagnal neko soboto na streho tamošnje ljudske šole, da bi spravili sneg z nje. Nismo slišali, so-li šolarji to storili po želji g. nadučitelja in pa so li to delo tudi opravili, ne da bi se bilo zgodilo kake nesreče.

(Duhovniške spremembe) Č. g. Mat. Fideršek, kaplan v Vojniku, je dobil župnijo sv. Florijana v Doliči. Č. g. Andrej Fekonja, provisor v Doliči, gre za kaplana na Ponikvo.

Č. g. Ignacij Rom, kaplan pri Novi cerkvi, pride za kaplana v Vojnik, č. g. Anton Inkret, kaplan v Ponikvi, k Novi cerkvi, č. g. Martin Osenjak, kaplan v Ljutomeru, k sv. Petru pri Radgoni, č. g. Karl Wenig, kaplan v Dramljah, v Ljutomer, č. g. Fr. Bratkovič, kaplan v Leskoveci, pa ostane na svojem mestu.

Loterijne številke:

Trst 7. februarja 1891	25, 75, 31, 11, 7
Linc „ „	70, 75, 30, 78, 38

Učenec iz boljše hiše, nemškega in slovenskega jezika zmožen, se takoj sprejme v prodajalnici z mešanim blagom **M. Petrič** v Strigovi pri Ljutomeru. 1-2

Krčma se išče v najem; kdor jo ima, naj to upravnistvo tega lista naznani.